

จดหมายของอัครสาวกเปาโล ถึงทิตัส

คำคำนำ

1 เปาโล ผู้รับใช้ของพระเจ้า และอัครสาวกของพระเยซูคริสต์ เนื่องด้วยความเชื่อของผู้ที่พระเจ้าได้ทรงเลือกสรรไว้ และให้รู้จักความจริงตามทางของพระเจ้า

2 ด้วยหวังว่าจะได้ชีวิตนิรันดร์ ซึ่งพระเจ้าผู้ไม่สามารถตรัสมุสา ได้ทรงสัญญาไว้ตั้งแต่ก่อนสร้างโลก

3 แต่ในเวลาที่เราได้ทรงกำหนดไว้ ก็ได้ทรงโปรดให้พระวจนะของพระองค์ปรากฏด้วยการเทศนา ซึ่งข้าพเจ้าได้รับมอบไว้ ตามพระบัญญัติของพระเจ้าผู้ทรงช่วยเราทั้งหลายให้รอด

4 ถึง ทิตัส ผู้เป็นบุตรแท้ของข้าพเจ้าในความเชื่อเดียวกัน ขอพระคุณ พระเมตตา และสันติสุขจากพระเจ้าพระบิดา และพระเยซูคริสต์เจ้าพระผู้ช่วยให้รอดของเรา จงดำรงอยู่กับท่านเถิด

ภาระสำคัญของทิตัส ที่เกาะครีต

5 เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงละ

ท่านไว้ที่เกาะครีต ก็เพื่อท่านจะได้แก้ไขสิ่งที่ยังบกพร่องให้เรียบร้อย และตั้งผู้ปกครองไว้ทุกเมืองตามที่ข้าพเจ้าได้กำชับท่านแล้ว

6 คือถ้ามีใครไม่มีข้อตำหนิ เป็นสามีมือของหญิงคนเดียว มีบุตรสัตย์ซื่อ และไม่มีใครกล่าวหาว่าบุตรนั้นเป็นนักร้อง หรือเป็นคนถือกระด้าง

7 เพราะว่าผู้ดูแลนั้น ในฐานะที่เป็นผู้รับมอบอำนาจจากพระเจ้า ต้องเป็นคนที่ไม่มีความผิดตำหนิ ไม่เป็นคนเย่อหยิ่ง ไม่เป็นคนเล็ดร่อน ไม่เป็นนักร้องสุรา ไม่เป็นนักร้องหัวไม้ และไม่เป็นคนโลภมากได้

8 แต่เป็นคนมีอัครมาสัยรับแขกดี เป็นผู้รักคนดี เป็นคนมีสติสัมปชัญญะ เป็นคนชอบธรรม เป็นคนบริสุทธิ์ รู้จักบังคับใจตนเอง

9 และเป็นคนยึดมั่นในหลักคำสอนอันสัตย์ซื่อตามที่ได้เรียนมาแล้ว เพื่อเขาจะสามารถเตือนสติด้วยคำสอนอันถูกต้อง และชี้แจงแก่ผู้ที่คัดค้านคำสอนนั้น

10 เพราะว่ามีคนเป็นอันมากที่ถือกระด้าง พุดมากไม่เป็นสาระ

(1) 1 ทธ 3:16; 2 ทธ 2:25 (2) กตว 23:19
(4) 2 คร 2:13; 8:23; กท 2:3; 2 ทธ 4:10 (5) 1 คร 11:34
(6) 1 ทธ 3:2-4; ทต 1:6-8 (7) ลนต 10:9 (10) ยก 1:26

และหลอกลวง โดยเฉพาะบรรดาผู้ที่เข้าสู่หนัด

11 จำเป็นต้องให้เขาสงบปากเสีย ด้วยเขาพลิกบ้านคว่ำทั้งครัวเรือนให้เสียไป โดยสอนสิ่งที่ไม่ควรจะสอนเลย เพราะเห็นแก่เล็กแก่น้อย

12 ในพวกเขาเองมีคนหนึ่งเป็นผู้พยากรณ์ได้กล่าวว่า "ชาวคริสต์เป็นคนพูดปดเสมอ เป็นเหมือนอย่างสัตว์ร้าย เป็นคนเกียจคร้านกินเดิบ"

13 คำที่เขาอ้างนี้เป็นความจริง เหตุฉะนั้น ท่านจงต่อว่าเขาให้แรง ๆ เพื่อเขาจะได้มีความเชื่ออันถูกต้อง

14 และจะมีได้สนใจในนิยายของพวกยิว และในบทบัญญัติของมนุษย์ซึ่งให้หันไปเสียจากความจริง

15 สำหรับคนบริสุทธินั้น ทุกสิ่งก็บริสุทธิต แต่สำหรับคนชั่วช้าและคนที่ไม่เชื่อนั้น ก็ไม่มีสิ่งใดบริสุทธิตเลย แต่จิตใจและจิตสำนึกผิดชอบของเขาก็ชั่วมลทินไป

16 เขาออกปากยอมรับว่า เขารู้จักพระเจ้า แต่ว่าในการกระทำของเขา เขาก็ปฏิเสธพระองค์ โดยการประพฤติตัวน่ารังเกียจ และไม่เชื่อฟัง และไม่เหมาะที่จะกระทำการดี ๆ เลย

คำสอนที่จำเป็นสำหรับการดำเนินชีวิต

ในทางของพระเจ้า

2 ฝ่ายท่านจงสั่งสอนให้สอดคล้องกับคำสอนอันถูกต้อง

2 ฟังสอนชายที่สูงอายุให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้เอาจริงเอาจัง ให้มีสติสัมปชัญญะ ให้มีความเชื่อ ความรัก และความมอดทนอันถูกต้อง

3 ส่วนผู้หญิงที่สูงอายุก็เหมือนกัน ให้เขามีการประพฤติอย่างบริสุทธิ์ อย่าให้เป็นคนใส่ความเท็จ ไม่เป็นคนที่ไม่สนใจเหลืออันมาก แต่ให้เป็นผู้สอนสิ่งที่ดีงาม 4 เพื่อเขาจะได้ฝึกสอนพวกผู้หญิงสาว ๆ ให้รู้จักประมาณตนในการกินดื่ม ให้รักสามีและรักบุตรของตน

5 ให้มีสติสัมปชัญญะ เป็นคนบริสุทธิ์ เอาใจใส่ในบ้านเรือนเป็นคนดี และเชื่อฟังสามีของตน เช่นนี้จึงจะไม่มีผู้ใดลบหลู่พระวาระของพระเจ้าได้

6 ส่วนผู้ชายหนุ่มก็เหมือนกัน จงเตือนเขาให้ใช้สติสัมปชัญญะ

7 ท่านจงสำแดงตนให้เป็นแบบอย่างในการดีทุกสิ่ง ในคำสอนจงแสดงความสุจริต ให้เอาจริงเอาจัง ให้จริงใจ

8 และใช้คำพูดอันถูกต้อง ซึ่งไม่มีผู้ใดจะตำหนิได้ เพื่อฝ่าย

(11) 1 ทธ 6:5 (12) กจ 17:28 (13) 2 คร 13:10; 2 ทธ 4:2 (14) อสย 29:13

(15) ลก 11:41; รม 14:14; 1 คร 6:12 (16) มธ 7:20; รม 1:28; 2 ทธ 3:5; 1 ยน 2:4

(5) รม 2:24; 1 คร 14:34; 1 ทธ 2:11; 5:14 (7) อฟ 6:24; ฟป 3:17; 1 ทธ 4:12

ปฏิบัติจะได้อายุ ไม่มีสิ่งใดจะ
ดีท่านได้

9 จงตักเตือนพวกทาสให้เชื่อฟัง
นายของตน และให้กระทำการที่
ถูกใจนายทุกประการ อย่าให้
เถียงเลย

10 อย่าให้ขี้กยกอก แต่ให้สัตย์
ซื่อหมดทุกอย่าง เพื่อว่าในการ
ทั้งปวงนั้น เขาจะได้เทิดเกียรติ
พระดำรัสสอนของพระเจ้า ผู้
ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

11 เพราะว่าพระคุณของพระเจ้า
ที่นำไปถึงความรอดได้ปรากฏ
แก่คนทั้งปวงแล้ว

12 สอนให้ เราละทิ้ง ความ
อธรรมและโลกีย์ตณหา และ
ดำเนินชีวิตในโลกปัจจุบันนี้
อย่างมีสติสัมปชัญญะ อย่าง
ชอบธรรมและตามทางพระเจ้า

13 คอยความหวังอันมีสุข และ
การปรากฏอันทรงสง่าราศีของ
พระเจ้าใหญ่ยิ่ง และพระเยซู
คริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา

14 ผู้ได้ทรงโปรดประทานพระ
องค์เองให้เรา เพื่อไถ่เราให้พ้น
จากความชั่วช้าทุกอย่าง และ
ทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้
เป็นหมู่ชนพิเศษเฉพาะของพระ
องค์ และเป็นคนที่ชวนชวย
กระทำการดี

15 ข้อความเหล่านี้ ท่านจงใช้

พูด ตักเตือน และว่ากล่าวเขา
ด้วยสิทธิอำนาจทุกอย่าง อย่าให้
ผู้ใดประมาทท่านได้

คริสเตียนเป็นพลเมืองดี

3 จงเตือนเขาให้นอบน้อมต่อ
ผู้ปกครองบ้านเมืองและผู้มี
อำนาจ ให้เชื่อฟังบรรดาพนักงาน
ฝ่ายปกครอง และพร้อมที่
จะปฏิบัติตามดีทุกอย่าง

2 อย่าว่าร้ายผู้ใด อย่าให้เป็นคน
มักทะเลาะวิวาทกัน แต่ให้เป็น
คนสุภาพ แสดงความอ่อน
สุภาพต่อคนทั้งปวง

3 เพราะว่าเมื่อก่อนนั้นบางครั้ง
เราเองก็โง่เขลาเหมือนกัน ไม่เชื่อฟัง
หลงผิด เป็นทาสของกิเลสตัณหา
และการเรอจรรยาต่าง ๆ ใช้
ชีวิตอย่างเลวร้าย ริษยา น่าชิง
และเกลียดชังกันและกัน

4 แต่ว่าเมื่อพระเจ้าผู้เป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอดของเราทรงพระ
กรุณาโปรด และประทานความ
รักแก่มนุษยปรากฏแล้ว

5 พระองค์ได้ทรงช่วยเราให้รอด
มิใช่ด้วยการกระทำที่ชอบธรรม
ของเราเอง แต่พระองค์ทรงพระ
กรุณาชำระให้เรามีใจบังเกิด
ใหม่ และทรงสร้างเราขึ้นมา
ใหม่โดยพระวิญญูณบริสุทธิ์

6 พระองค์นั้นได้ทรงประทาน
แก่เราทั้งหลายอย่างบริบูรณ์
โดยพระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้

(9) อพ 6:5; 1 ทธ 6:1 (11) รม 5:15 (13) 1 คร 1:7; คส 3:4 (14) อพย 15:16
(15) 1 ทธ 4:13; 2 ทธ 4:2 (1) รม 13:1; คส 1:10 (3) 1 คร 6:11; 1 ปด 4:3
(4) 1 ทธ 2:3; ทด 2:11 (5) ยน 3:3; รม 3:20; อพ 2:4-9 (6) อสค 3:6:25

รอดของเรา
 7 เพื่อว่าเมื่อเราได้เป็นคนชอบธรรมแล้วโดยพระคุณของพระองค์ เราจะได้เป็นผู้ได้รับมรดกที่มุ่งหวังคือชีวิตนิรันดร์
 8 คำนี้เป็นคำสัตย์จริง ข้าพเจ้าปรารถนาให้ท่านเน้นเรื่องเหล่านี้ เพื่อคนทั้งหลายที่เชื่อในพระเจ้าแล้วจะได้ต่อสู้ทำกระทำการดี การเหล่านี้ดีและเป็นประโยชน์แก่คนทั้งปวง

จงหลีกเลี่ยงคำถาม
 ที่ได้เถียงกัน
 อย่างโง่เขลา

9 แต่จงหลีกเลี่ยงจากปัญหาโง่เขลาที่เถียงกัน จากการลำดัดบวงศ์ตระกูลและการเถียง และการทะเลาะกันเรื่องพระราชบัญญัติ เพราะว่าการอย่างนั้นไร้ประโยชน์และไม่เป็นเรื่องเป็นราว

10 คนใด ๆ ที่ยุให้แตกนิกายกันเมื่อได้ตักเตือนเขาคนหนึ่งและสองคนแล้ว ก็จงปฏิเสธ
 11 ด้วยรู้แล้วว่าคนเช่นนั้นเป็น

คนนอกกลุ่มนอกทางและบาปหนา เขาปรับโทษตัวเขาเอง
 12 เมื่อข้าพเจ้าจะใช้อาร์เทมาสหรือที่คิก็สมาหาท่าน ท่านจงรีบไปหาข้าพเจ้าที่เมืองนิโคบุรี เพราะข้าพเจ้าตั้งใจแล้วว่า จะค้างอยู่ที่นั่นจนสิ้นฤดูหนาว
 13 ท่านจงอุตส่าห์ส่งเศนาสผู้เป็นทนายความกับอปอลโลไปตามทางของเขา อย่าให้เขาขาดสิ่งใด

14 ให้พวกเราเรียนรู้ที่จะกระทำการดีด้วยสำหรับความจำเป็นต่าง ๆ เพื่อพวกเขาจะไม่เป็นคนที่ไร้ผล

15 คนทั้งหลายที่อยู่กับข้าพเจ้า ฝากความคิดถึงมายังท่าน ขอฝากความคิดถึงมายังคนทั้งปวงที่รักเราในความเชื่อ ขอพระคุณดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด เอเมน

[เขียนถึงทิตัส ผู้ได้รับการเจิมให้เป็นผู้ดูแลคนแรกแห่งคริสตจักรชาวครีต จากเมืองนิโคบุรี แคว้นมาซิโดเนีย]

(7) มธ 25:34; มก 10:17; รม 8:17, 23-24; ทต 1:2

(8) 1 ทธ 1:15 (9) 1 ทธ 1:4; 2 ทธ 2:23 (10) มธ 18:17

(12) กจ 20:4; อฟ 6:21; คส 4:7; 2 ทธ 4:12 (13) กจ 18:24; 1 คร 16:12